

ת"פ 32574/08 - מדינת ישראל נגד י. ק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 17-08-32574 מדינת ישראל נ' ק (אסיר)

לפני כבוד השופט מיכל ברק נבו
מדינת ישראל

המאשימה

על ידי ב"כ עו"ד מיכאל סטופ ממ"מ

נגד

י. ק (עוצר)

הנאשם

על ידי ב"כ עו"ד דרוויש נאשף

גזר דין

הרקע וכותב האישום

1. הנאשם הודה בעובדות כתוב האישום עוד טרם נקבעו דינוי הוכחות, שלא במסגרת הסדר, ביום 26.3.18 הרשותי אותו ביצוע עבירה של הצתה, בגין ל██עיף 448(א) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 [חוק העונשין]. בין הצדדים אין הסכמה לעניין העונש. הנאשם נשלח לשירות המבחן לקבלת תסוקיר חובה, נוכח גילו בעת ביצוע העבירה (בן 18 וחודשים).

2. על פי עובדות כתוב האישום, ביום 9.8.17, שעה 16:00, הגיע הנאשם, ביחד עם אחר, קטין, אל תחנת אוטובוס, סמוך לצומת "ירקונים". הנאשם והאחר הגיעו לשדה קוצחים המצוי בשולי הכביש סמוך למרכז הكنيות "ירקונים", והנאשם החליט להציג את השדה. הנאשם הוציא מצית שהיה ברשותו, והציג באמצעותו את השדה, ואש אחזה בו. כתוצאה מעשי של הנאשם נגרמה שריפה בשדה ומחייב אש שהוזעקו למקום כיבוי אותה.

תסוקיר שירות המבחן

3. ביום 24.4.18 התקבל תסוקיר בעניינו של הנאשם. מדובר בתסוקיר עמוק ומפורט מאד. בתסוקיר צוין שהנאשם רוק, בן 19 וטרם מעצרו התגעור בבית דודיו שבכפר קאסם. אביו בן 42, מורה לעברית, ואמו בת 39 עובדת ניקיון. הוא הבכור מבין ארבעת אחיו. הנאשם תיאר יחסים תקינים עם משפחתו. הוא סיים 11 שנות לימוד. בגיל 14 הוא היה מעורב בתאונת דרכים, שבמסגרתה נפגע בראשו וביבתו. מאז התאוננה התגלו קשיי תפוקוד, התנהגות ולמידה. על רקע קשיים אלו הוא נאלץ להישאר בכיתה י' פעם נוספת, ומאהר שרצה עצמאות כלכלית נשר מן הלימודים. מאז התאוננה הנאשם חווה תחושות חרדה, בעיקר כשהוא נמצא במצב כליל רכב, ויש לו דחף בלתי נשלט לגעת ולהדליק אש. נוכח האמור ומפארת קשיים נוספים, הוריו של הנאשם הפנו אותו לאבחן פרטי ביולי 2017, עבר לביצוע העבירה. מההערכה

הפסיכו-דיאגנוזטיית עליה שהנאים בעל רמה כללית נמוכה מה ממוצע, עם יכולת ביטוי מילולית מותאמת לכוכנותו, רמת אינטלקטואלית גבוהה והוא חסר מודעות מלאה לכל המתרחש עמו ובעל יכולת שיפוט נמוכה. עוד צוין כי הוא מתנסה להסתגל למסגרות ולכללים, לצד דפוסי חשיבה שאינם מותאמים לגילו וסימנים להפרעת אישיות. ההתרשם הייתה כי הוא זקוק להשגחה ותמיכה, והמליצה היא שיש להפנות אותו לאבחן פסיכיאטרי, ולשלבו בטיפול פסיכולוגי במסגרת טיפולת המתאימה לצרכיו.

מעין בගילו רישומו הפלילי עולה כי הנאים נעדר עבר פלילי. ביחס להליך המעצר, הנאים שוחרר במסגרת מעצר הימים למשך בית מלא בתנאים מגבלים. חרף זאת הוא הפר פעמיים את תנאי מעצרו, כאשר בפעם האחרון הוא יצא מעצר הבית ונסע לתל אביב על מנת לרכוש שירותים מין. בין הפעם זו הוא שב למעצר לאחרי סורג ובריח. שירות המבחן התרשם שהנאים מתעסק באופן תDIR ולא בריא במין, דבר שבא לידי ביטוי במחשבות והתנהגות מינית מוגברת, כמו גם סטיות מנויות הקשורות במשיכתו המינית לקטינים. קצינת המבחן התרשמה כי הנאים מתנסה לשלוט בדחפיו, ואף מתנסה ל��פקד ביתר התחומים שבחייו, כגון לימודים ועובדת. להערכה שירות המבחן קיים קשר בין צרכיו לטיפולים בתחום המיני, לבין דחפיו, אשר הובילו אותו לבצע את העבירה מושא תיק זה. הנאים ביצע את המעשים על רקע קשייו לווסת את דחפיו, ויתכן שהקשיי הוא על רקע אורגני, כתוצאה מהפגיעה בראשו כשהיה נער. הנאים שלל נזקקות טיפולת כלשהי, לרבות בתחום המיני, ו邏輯ically הוא לא שולב בתכנית טיפולית במסגרת הליך המעצר.

ביחס לביצוע העבירה, הנאים אמר כי יצא לעבודה עם בן דודו כמו כל בוקר. כאשר ירד מהאוטובוס עלה בו הרצון להציג קוצים. בכיסו היה מצית. הוא לא חשב על הסכנות או ההשלכות שעולות להתרחש מעשיו, אך לא התקoon לגורם לשריפה. כאשר איבד שליטה על האש, ניסה לכבותה אולם לא הצליח, וכשראה את כוחות הכבוי מתקרבים - עזב את המקום. הנאים התקנסה להסביר את הדחף שיש לו להדליק אש, אולם לדבריו דחפים אלו מלויים אותו מגיל 14.

גורם סיכון התיעיסה קצינת המבחן למצבו המורכב, שבא לידי ביטוי בעיסוק יתר במין ובמיניות, בקשייו לווסת את דחפיו (המינים והצורך בהדלקת אש), נטיתו למזרע את חומרת המעשים וקשייו לקבל אחריות מלאה עליהם. עוד צוינו קשייו לעמוד בגבולות שהוצבו לו, לרבות בהליך המעצר, כאשר לא היו עבורי גורם מרسن או מרתקע. בכך הוסיף קצינת המבחן כי קיים סיכון בשל עיסוק הנאים בתחום המיני, לרבות סיכון לפגיעה אפשרית בקטינים, ושל קשייו להכיר בבעיית התנהגותו והיעדר הכרה לצורך טיפול. גורם סיכון לשיקום התיעיסה קצינת המבחן להזדאותו של הנאים בביצוע המעשים. נוכח גורמי הסיכון הרבים, שירות המבחן העירץ שהסיכון להישנות עבירות הוא גובה, בדגש על סיכון אפשרי בתחום עבירות המין. שירות המבחן סבר כי יש צורך בטיפול אינטנסיבי על מנת להפחית את הסיכון, אך הנאים נעדר תובנה לגבי נזקנותו הטיפולית והוא לא נכוון להשתלב בטיפול כלשהו. לפיכך אין אפשרות שירות המבחן להציע תוכנית שיקומית כלשהי והוא מנע מהמליצה בעניינו.

טייעוני הצדדים לעונש

4. **טייעוני המאשימה לעונש:** תחילת עמד ב"כ המאשימה על הערך החברתי המוגן שבביצוע עבירת ההצתה שהוא פגעה בביטחון הציבור, נוכח פוטנציאלי הנזק הרסני והגדול שהצתה יכולה לגרום, לרבות הפגיעה הן באדם, הן ברכוש. התובע התיעיס לנسبות ביצוע העבירה, תוך שחרור על עובדות כתוב האישום, והדגיש שהנאים הצית שדה

קוצים, שהיה ממוקם בסמוך לתחנת אוטובוס ולמרכז קניות הומה אדם. הנאשם ביצע את המעשה בחודש אוגוסט, אשר ידוע כחודש חם. הוא אף הדגיש את הסכנה הקיימת באש בוערת, שמטבעה יכולת להתרפה ולפגוע. על פי ההחלטה מדבר בעבירה חמורה, נוכח הסיכון הפוטנציאלי ולאור העובדה שכארה מתחילה בעירה לא ברור באיזה אופן היא תסתיימ. לרובבה המזל, במרקחה זה, לא הייתה פגיעה בנפש. לדעת התובע, אין בחוות הדעת הפרטית שנערכה לנאים, ושציניה בתסקיר שירות המבחן, כדי לקבוע שהנאשם לא הבין את משמעות מעשי או שהוא קרוב לסיג לאחריות פלילית. בחוות הדעת צוין שהנאשם בעל אינטלקטואלית גבולית והוא לא מודע באופן מלא למתרחש סביבו. התובע הבירר כי חוות הדעת לא תהייחה באופן ספציפי לעבירה מושא תיק זה, שכן הוכנה לפני שהעבירה בכלל בוצעה, ולא הוגשה אף חוות דעת ספציפית, המתיחסת למצבו הנפשי או השכלי בעת שביצעה את העבירה. משכך, ככל שתעללה טענת הגנה שכזו, דינה להידחות.

מבחן מדיניות הענישה הנהוגה, התובע הפנה לשלווה פסקי דין:

א. ע"פ 6326/17 **פלוני ב' מדינת ישראל** [3.12.17]: המערער הורשע על יסוד הודהתו בעבירות הצתה, בכר שהצתית יחד עם אחר, באמצעות שני מציתים, צמחיה בשדה קוצים הגובל בעיר ברושים, שנמצא בסמוך ליישוב מי עמי. האש התפשטה ושרפה צמחיה על פני שטח של כ-350 מ"ר. היא כובתה על ידי כוחות שהזעקו למקום. בית המשפט העליון קבע שבעבירות הצתה לסוגיהן, נהוג להטיל ענישה ממשית של מאסר מחורי סורג ובריח, כביטוי לsicום הרוב לח"י אדם ולרכוש, נוכח הקושי לשלוט בהיקף הנזקים שהוא עלולה לגרום. חרף זאת, ולאור נסיבות ביצוע העבירה, בית המשפט העליון קבע שמתחם העונש ההורם, בנסיבות אלו, נع בין 15 ל-30 חודשים מאסר בפועל, ולפיכך, קיבל את הערעור והעמיד את עונשו על 18 חודשים מאסר בפועל (חלף 24 חודשים). להשלמת התמונה, ערעורו של الآخر, שהיה בעת ביצוע המעשים קטן, שנשב גם הוא על חומרת העונש,ណון במסגרת ע"פ 6390/17. בית המשפט העליון הקל גם בעונשו, לאור הנסיבות שפורטו לעיל, והעמיד את עונשו על 14 חודשים מאסר בפועל (חלף 20 חודשים);

ב. ע"פ 607/16 **פלונית נ' מדינת ישראל** [12.4.16]: המערערת הורשעה על יסוד הודהתה בעבירות הצתה ובעבירה של חבלה בכונה מחמורה. המתלוון תדלק את רכבו בתחנת דלק. בשלב מסוים, המערערת הציטה באמצעות מצית את פית רכבו של המתלוון בזמן התדלק, כאשר אליו של המתלוון שהה ברכב. כתוצאה לכך התלקחה אש ברכב וברצפת תחנת הדלק אך במלול לא נגרם נזק לגוף. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נع בין 24 ל-60 חודשים מאסר בפועל, וגזר על המערערת 32 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוים, בין היתר נוכח מצבה הנפשי. בית המשפט העליון דחה את הערעור והותיר את העונש על כנו;

ג. ת"פ (מחוזי מרכז) 37191-05-16 **מדינת ישראל נ' אנטילאט** [25.12.17] [ענין אנטילאט]: הנאשם הורשע על יסוד הודהתו, בכר שהצתית מספר פעמי אשפה במהלךليل אחד בעיר לוד. הוא עשה כן בסמוך לכל רכב ובתי מגורים. כתוצאה לכך נגרם נזק לפחים בלבד. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו נع בין 18 ל-36 חודשים מאסר בפועל, והעמיד את עונשו על 28 חודשים, תוך שילוח בחשבון, בין היתר, את היותו נעדר עבר פלילי וסייעו לשתף פעולה עם שירות המבחן, מה שהוביל לכך שלא הייתה המלצה טיפולית בעניינו. צוין כי המערער לא השלים עם גזר דין והגיש ערעור לבית המשפט העליון שנדון במסגרת ע"פ 7398/17. ערעורו של המערער לבית המשפט העליון נדחה, שכן אי התיעצבותו לדין

בערעור (ולנשיות עונשו). התובע בהגנותו הבהיר שמאחר שבאותו מקרה מדובר היה בכמה ארועים, המסתכת העובדתית חמורה יותר מעוניינו, ולפיכך, על המתחם בתיק דנא להיות מעט יותר נמנוע.

ኖכח כל המתואר לעיל, עטר התובע לקבוע שמתחם העונש ההולם, בנסיבות תיק זה נע בין 15 ל-30 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס כספי.

ביחס לנסיבות שאין קשרוות לביצוע העבירה, תחילת עמד התובע על הנسبות המائلות: היותו של הנאשם נעדר עבר פלילי, גילו הצעיר בעת ביצוע המעשים והעובדת שהודה במינויים לו. עם זאת, לחובתו ציין כי הנאשם לא עשה שום מעשה על מנת לתקן את תוכנות העבירה ולא נטל אחריות מלאה על מעשיו. בהקשר זה, התובע הפנה לתסוקיר שבנו ציון כי לאחר שהאש הוצאה - הנאשם ניסה לכבותה, אך לא הצליח. התובע הבהיר כי דברים אלו לא מצויים בכתב האישום והם גם לא עולם מחומר הראיות, ועל כן הם מלמדים על כך שה הנאשם לא לוקחת אחריות על מעשיו. כמו כן, הנאשם לא עשה ממשיכים כלשהם לחזור למוטב או לנסות לחזור למוטב. ביחס לתסוקיר שירות המבחן, התובע הדגיש שמדובר בתסוקיר מודאג, כאשר שירות המבחן קשור את הביעות בשליטה ובויסות דחפיו המינימום לדחפים של הדלקת אש. שירות המבחן מתייחס גם לבעיית הזנות והעסוק המיני המוגבר של הנאשם, גם כמי שמעניק שירותים מין וגם כמי שוצרך אותם. הנאשם סירב באופן עקבי לקבל טיפול ומשכך יש קושי לлечת לקראתו. לבסוף, טען התובע, כי במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, ניתן לצאת ממתחם העונש לחומרה לצורך הגנה על שלום הציבור, במצב שבו קיימת חווית דעת מקצועית שקבועת כי נש��ת מן הנאשם סכנה לציבור. התובע הדגיש כי הוא אינו עותר לחזור מהמתחם, אך הפנה לתסוקיר שדיבר על הסיכון העתידי שנש��ף מן הנאשם, וטען שבית המשפט צריך לקחת זאת בחשבון בעת גירתה עונשו.

ኖכח הנسبות שפורטו לעיל, התובע **עתר למקם את הנאשם מעל חציו של המתחם העונש אליו עתר, קרי 24 חודשים מאסר בפועל**.

אשר לרכיב הקנס, התובע תיאח את לכך שבמסגרת ביצוע העבירה נגרם לשدة הקוצים נזק. התובע הסכים שישוור הנזק לא הוכח, אך חרף זאת, צריכה להיות ענישה כספית. התובע תיאח לעניין פלוני, שבו הוטל על המערער קנס בסך 10,000 ₪. אומנם הקנספה צריכה להיות נמוך יותר, אך עדין מדובר בעירייה שגרמה לנזק, ולפיכך יש מקום להטיל על הנאשם קנס כספי משמעותי.

5. **טייעוני ההגנה לעונש:** במעמד הדיון שנקבע לשמייעת טיעונים לעונש, ב"כ הנאשם ביקש לדוחות את טיעונו כדי לקבל בעניינו של הנאשם תסוקיר משלים, שכן ביום, לאחר שהסנגור שב ודיבר עם הנאשם, הוא הבין את מצבו ומעוניין בטיפול. לא אחזoor על האמור בפרוטוקול הדיון מיום 25.4.18, שבו הדברים מפורטים, אך נוכח האמור בתסוקיר שירות המבחן (ועלוי עמדתי בהרחבה לעיל), שמנמו עולה כי בכל הפגישות עם שירות המבחן (לרבות הפגישה الأخيرة, סמוך לפניה הכנת התסוקיר), שב הנאשם על עמדתו כי אין לו כל צורך בטיפול, דחיתתי את בקשה ההגנה. חרף זאת סירב הסנגור לטען בעשויו לא ערוך לטיעון, מאחר שבית המשפט דחה בבקשתו לקבל תסוקיר נוסף ואף אינו מסוגל לו לקבל חוות דעת מטעם ההגנה, וככלשונו "אני סבור כי טובת הנאשם אנו נותר על הטיעון, מאשר שנטען באופן חסר" (פ/28, 19 - 23).

עם זאת, הסגנון הגיע פסיקה המלמדת לשיטתו על אודוט מדייניות הענישה הנהוגה:

א. ת"פ (מחוזי באר שבע) 14-09-2014 **מדינת ישראל נ' אלסענא [22.12.15]**: הנאשם הורשע על פי הודהתו בשתי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ובUBEROT של סיע להצתה, סייע לנסיון הצתה, שנייה זהות של רכב ושיבוש מהלכי משפט. הנאשם קשר עם אחרים קשר לסייע להם להציג נכסים השיכים למשפט המתלוונים. על פי האישום הראשון, בשתי הזדמנויות הגיע הנאשם יחד עם אחר לבית המתלוונת, כאשר הנאשם ישב ברכב, בעודו ניסה להציג את ביתו. על פי האישום השני, הנאשם כניסן להציג את כניסה הבית, דבר שלא צלח, ובמהמשך הזמן الآخر את שביל הגישה לביתו. על פי האישום השלישי, הנאשם חבר לאנשים בכוונה להציג את רכבו של המתלוון (בנה של המתלוונת). הנאשם הגיע למקום האروع ברכבו יחד עם האחרים, אשר ניסו להציג את רכבו ללא הצלחה. בית המשפטקבע כי מתחם העונש הוהלם נוע בין 15 לבין 36 חודשים מאסר בפועל, והעמיד את עונשו על **16 חודשים**, לצד עונשים נוספים תוך שלקח בחשבון את גילו הצעיר (בן 19), העדר עבר פלילי, הודיעתו והבעת החרטה, ותסוקיר שלא בא בהמלצת טיפולית עקב מאפייניו האישיים של הנאשם.

ב. פרוטוקול הדיון במסגרת ת"פ (מחוזי באר שבע) 17-11-2014 **מדינת ישראל נ' ابو אלקיעאן [7.3.18]**, שבו הגיעו הצדדים להסדר טיעון עם רכיבים עונשיים מסוימים, בין היתר, 6 חודשים מאסר בפועל שניתן לביצוע בעבודות שירות. הנאשם הורשעו על יסוד הודהתם בעבירות הצתה, בכך שהציגו בצוותא יחד, יחד עם שותף נוסף, דוכן לממכר כלים בית בשוק העירוני ברהט, באמצעות בנזין. הנאשם ביצעו את המעשים עת היו מתחת גיל 21 ומשכך קיימת חובה לקבל תסוקיר בעניינם. נכון האמור דחה בית המשפט את הדיון לחודש מאי (13.5.18). יודגש, כי אין מדובר בתיק שהסתומים, אלא בתיק שעדיין מתנהל, טרם נשמעו בו טיעונים לעונש, וכמובן שטרם ניתן בו גזר דין.

בהמשך עמד הסגנון על כך שעוניינו של הנאשם הוא מקרה ייחודי ו殊, אשר מצריך רגשות אחרות. לשיטתו, עמדת התביעה לעונש היא מחמירה יתר על המידה, והדגיש כי בענייננו מדובר על עבירה אחת בלבד.

דבר הנאשם

6. הנאשם התנצל על מעשיו והביע חרטה. לדבריו, לאחר שהציג את האש רצחה לכבודה, אך לא הצליח להשתלט עליה. הוא הוסיף, שאין בכוונתו לבצע עבירות כאלה בעתיד. הוא מעוניין לחזור הביתה מהר ככל שנitin.

דין והכרעה

7. ארע אחד או מספר אירועים? במקרה זה ברור לחלוטין כי מדובר באירוע אחד, ולפיכך אין צורך להרחיב מעבר לכך.

8. הערכיהם המוגנים עליהם ביקש החוקן להגן בעבירות הצתה הם בטחון הציבור, שמירה על בריאותו וחיו, לצורך.

ההגנה על רכשו. לא אחת עמדו בתו המשפט על חומרת העבירה ועל הסכנה הגלומה בה לח"י אדם, ועל פוטנציאל הנזק, מאחר שלא ניתן לדעת מראש כיצד תתנהג האש. בעניין זה אני מפנה לדבריו של כבוד השופט עמית בע"פ סורי ב' מדינת ישראל [8.11.12], פסקה 3:

"מצהה נתפסת כעבירה חמורה, לא רק בשל הסכנה האינורנטית הטבועה בה, אלא גם בשל המסר העברייני האלים העולה ממנה, מסר שיש בו כדי להטיל אימה ופחד ולפגוע בתחושת הביטחון האישית של הציבור (ע"פ 5074/10 מרדאוי ב' מדינת ישראל (לא פורסם, 19.9.2012)). לא בכדי קבע המחוקק את העונש המרבי על עבירה זו ל-15 שנים מאסר, אף במקרים בהם לא הייתה כל כוונה לפגוע בנכס ציבורי או בני אדם".

השופט עמית אף התייחס בע"פ 4036/13 אמара ב' מדינת ישראל [5.10.14], פסקה 6, למדד החומרה הקיימים בעבירה, וכנגזרת מכך - רמת הענישה השונה, בהתאם לנסיבות כל מקרה ומרקחה:

"עבירת מצהה שלעצמה, גם כשהיא מתייחסת לרכוש בלבד, נתפסת כעבירה חמורה, בין היתר בשל הפוטנציאל לגרימת נזק לגוף, בבדיקה 'או' לגפרור שהcit' להבה, שסופה ואחריותה מי ישורנה' (ע"פ 728/13 עווידה ב' מדינת ישראל, פסקה 7 (20.11.2013)). סעיף 448(א) לחוק העונשין קובע מדרג של חומרה בעבירות מצהה: 'המשלח אש מזיד בדבר לא לו, דינו - מאסר חמיש עשרה שנים; עשה כן במטרה לפגוע בנכס של המדינה, בנכס המשמש את הציבור, באטר טבע, בצמחייה או בטבעת דרי הסביבה או במטרה לפגוע בבני אדם, דינו - מאסר עשרים שנים'. בתוך מדרג זה ניתן להציג על מדרגי ביןים של חומרה, מה שיכל להסביר את הסיבה לכך שהענישה הנלוות לעבירה המצאה אינה אחידה ונעה על סקללה רחבה (ע"פ 9226/11 גולדנד ב' מדינת ישראל, פסקה 11 (8.10.2013)): מצהה של נכס בנסיבות שאין לחושש כי המצאה התפשטה לרכוש אחר; מצהה של נכס שעוללה להתפשט ולפגוע ברכוש אחר; המצאה של נכס שיש בה פוטנציאל לפגיעה בגוף ובנפש; המצאה של נכס בנסיבות הקרובות והמיידית של אדם, מה שmagibir את פוטנציאל הפגיעה בגוף ובנפש; המצאה שגרמה בפועל לפגיעה בגוף ובנפש [...] מובן כי בתוך מדרגי ביןים אלה יש להבחן בין נסיבות שונות לחומרה או לקולא [...]. [ההדגשות אין במקור - מ.ב.נ.]

בעניינו, מידת הפגיעה בערכיים המוגנים היא ביןונית. הנאשם מצהה שדה קוצים, ובכך גרם נזק לרכשו של בעל השדה (בין אם מדובר באדם פרטי ובין אם מדובר בשטח ציבורי בבעלות המדינה). עם זאת, פוטנציאל הנזק בארוע היה גדול ביותר, לאור סמיכות השירותה שאotta המצאה הנאשם לתחנת אוטובוס ולמרכז קניות גדול, ולאור מגז האיר החם ששרר באותה עת. מעשיו של הנאשם הובילו לש:rightה השדה, אשר כובתה על ידי צוות כבוי אשר שהזעק למקום. לצורך זה הוסיף את דברי הנאשם, שטען שהאיש התפשטה, כך שהוא לא הצליח להשולט עליה. רק במלז הצליחו לוחמי האש להשולט על השירות, ובפועל לא נגרם נזק גדול יותר.

9. ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אין חולק כי לביצוע המעשים לא קדם תקנון, שכן ההחלטה להציג את השדה התקבלה רגעים ספורים לפני שהנאים מצהה את השדה וגרם לש:rightה. הנאשם ביצע את המעשים לבדוק ומScar חלוקת בביצוע הוא בלבד. אומנם מוזכר בכתב האישום קטיין שההתלווה אליו, אך לא נמסר כל מידע על אודות אותו קטן, לא נאמר כי נטל חלק מעשי בהצתה ולא נאמר אם הוועד לדין. הנזק פוטנציאלי, כפי שציינתי לעיל, הוא גדול, נוכח סמיכות השדה למרכז הקניות ולחנת אוטובוס, מקומות שבהם מצויים Überims ושבים. רק במלז, הצליחו לוחמי האש להשולט על השירות ולכבותה לפני שגרמה לפגיעה בגוף. ביחס לנזק הקונקרטי, כתב האישום איננו מגלה מה הנזק הכספי שנגרם לבעל השדה, ועל כן לא ניתן להתחשב בכך. עם זאת, יש לקחת בחשבון את הנזק הציבורי

שבהפעלת גורמי חירום, במקרה זהה שירות הכבאות, בהקצת המשאים הכספיים, האנושיים והאחרים. כוחות הצלחה הוקפצו לכיבוי שריפה שהוצאה על רקו שאיינו ברור, במקום לטפל במקרה חירום, שנגרמים שלא בנסיבות כגון תיק זה.

לזאת יש להוסיף כי הנאשם לא סיפק הסבר המניח את הדעת מדוע ביצע את העבירה. גם לסתינת המבחן הנאשם לא ידע להסביר מדוע ביצע את המיעשים, אלא רק אישר כי הוא מכיר בדחיפים אלו כמו גם בהיעדר יכולתו לצפות את הסכנה מאז גיל 14. שירות המבחן בתס Kirby קשור את דחפיו להבעיר אש לתאונה שעברתה כשהיא בן 14, שבמסגרתה נפגע בראשו, ולדחיפיו המינימום. איני יודעת אם אכן הדברים קשורים, אך נסיבה זו יכולה להיות קשורה ליכולתו של הנאשם להימנע מביצוע העבירה. עם זאת, אני סבורה כי המשקל שנותן לתת לנסיבה זו הוא מוגבל לאחר שהנאשם, חרב ודייעתו והכרתו בדחיפים אלו, סירב עד היום לטיפול ולא עשה בעניין זה דבר.

10. **מדיניות הענישה הנהוגה:** חיפוש אחר פסיקה בעבירות הצתה מגלה שקיים מנגנון ענישה רחב, אשר נוצר מנסיבות ביצוע העבירה ומדד חומרתה. בעניינו, יש לטור אחר פסיקה שבה מדובר בהצתה של שדה, חורשה, או עיר, אשר בוצעה ללא תכנון מוקדם, כשהנאשם ביצע את ההצתה ללא שותפים, ולא מניע ספציפי (כגון סכוסר או מניע אידיאולוגי). כן יש לחפש מקרה שבו נגרם נזק לשדה (או לחורשה) בלבד.

אליה פסקי הדין, בנוסף לע"פ 17/6326 ולענין **אנטילאט**, שהובאו על ידי התובע, שיש בהם דמיון מספק לעניינו, באופן שיש בהם למדני על אופות מדיניות הענישה הנהוגה, בשינויים המחויבים, בהתאם לנסיבות תיק זה:

א. ע"פ 817/15 **ווסמאן נ' מדינת ישראל** [15.6.11]: המערער הורשע על יסוד הוודאות, בכך שהצתית, במסגרת עבדתו, באמצעות גפרור, שתי ערים גזם באתר ייעודי לפניו גzem. לאחר שהעשן היתמר הוא עזב את המקום מבלי להזעיק את כוחות הכבוי. המערער לא סיפק הסבר מדוע ביצע את המעשה. בית המשפט העליון דחה את ערעורו שנסוב על חומרת העונש, תוך שקבע שהעונש שהוטל עליו - **8 חודשים מאסר בפועל**, לצד עבירות נלוית - אינו חריג מרמת הענישה הנהוגה. בשונה מעניינו נסיבות ביצוע העבירה היו קלות יותר נוכח מקום השריפה (בתוך אתר פסולת ולא בקרבת מרכז קניות) ופוטנציאל הנזק;

ב. ת"פ (מחוזי חיפה) 16-12-16 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** [25.4.18]: הנאשם הורשע לאחר שמיית ראיות ביצוע שלוש עבירות הצתה. הנאשם הצית באמצעות מצית, בפתאוי שכונת מגוריו שבאותם אל פחים, צמחייה ופסולת, שלוש פעמים באותו יום, בהפרשיהם של 45 דקות ו-שעה ועשרים ממקרה. בכל פעם לחמי אש הגיעו למקום וכיбо את השרפאה. בפעם השלישייה, בנוסף לצמחייה והפסולת, נשרפו גם מספר עצים. שתי שרפות התרחשו בסמוך לבתי מגוריים, שתושביהם נאלצו להתרפנות מהם. בית המשפטקבע מתוך שגע בין **שנתים** לבין חמיש שנים מאסר **בפועל**, וגזר על הנאשם **שנתים מאסר בפועל**, לצד עונשים נלוים, תוך התחשבות בהיותו נעדר עבר פלילי, הבעת חרטה בסיום ההליך, ובתקיר שירות המבחן, שהעריך את הסכנה להישנות עבירות דומות בעתיד כנוכחה. יודגש כי מדובר בפסק דין שאינו חולט, והעובדות בו חמורות מעניינו;

ג. ת"פ (מחוזי באר שבע) 45930-12-11 **מדינת ישראל נ' אלקירנאו** [14.9.14]: הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת הצתה, בכך שה合击 ארבעה מוקדים בעיר ברהט, בכך שיצר ערים עשביים והدلיקם

בנסיבות מצת, ולאחר מכן עלייהם צמיגים. כתוצאה מעשי נשרפו עצים רבים. בית המשפט קבע שמתוך העונש ההולם נע בין 12 ל-48 חודשים מאסר בפועל, והעמיד את עונשו על 26 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים, תוך שילוח בחשבון את עברו הפלילי המכבד, כולל 12 הרשותות קודמות, ואת נסיבותיו המשפחתית והאישיות.

11. לאור כל המתואר לעיל, אני כובעת כי מתוכם העונש ההולם נع בין 12 ל-36 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים.

מקום הנאשם בתחום המתחם

12. לקולה יש להתחשב בהודאותו של הנאשם בכתב האישום המקורי, מלבד שהוא בצד הסדר טיעון. בכך חסר הנאשם זמן ציבורי יקר. הנאשם אמר כי הוא נוטל אחריות על מעשיו, ויש להתחשב בגילו הצעיר, שכן ביצע את המעשים חדשים בלבד לאחר שמלאו לו 18 שנים. זאת יש להוסיף כי הנאשם געד עבר פלילי, והוא עתיד לרצות מאסר ראשון בגין סורג וברית.

לאלו יש להוסיף את נסיבותו האישיות של הנאשם, כפי שעולה מتسקיר שירות המבחן, לרבות ביחס למעורבותו בתאונת דרכים עת היה בן 14, על ההשפעות ששירות המבחן מייחס לה. כתוצאה מהתאונת הנאשם נפגע בראשו ובבטנו, ולפי הتسקיר, התאוננה גרמה לנאשם להתרדרות בתנהגות ולקשי תפקוד ולמידה. מאז הוא חווה לדבריו חרדה, בעיקר כשהנמצא בקרבת כלי רכב, והוא חש בדחף בלתי נשלט לגעת ולהדליק אש. נכון דברים אלו, הוריו של הנאשם שלחו אותו عبر לביצוע העבירה לאבחן פרטי, עקב בעיות התנהגות ועיסוק מוגבר במין זנות. לא אחזoor על שנאמר בתסקיר שירות המבחן (עליו עמדתי בהרבה לעיל), רק אכן שמהבחן עולים נתונים אישיים המצביעים בתחשבות מיוחדת במצבו של הנאשם, נכון יכולותיו הנמוכות ורמת האינטלקטואלית הגבולית שמאפיינת אותו. מאחר שהבחן נערך לנאשם עוד לפני ביצוע העבירה מושא תיק זה, יש בכך כדי ללמד כי משפחתו של הנאשם מכירה בקשריו התנהוגותיים, ומנסה לתמוך בו ולמצוא לו את הטיפול המתאים. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהערכת שירות המבחן כי הנאשם עצמו אינו מודע לקשריו ולצורך שלו בטיפול, ולעובדיה כי הוא סרב בכל פעם שהוצע לו לקבל טיפול מתאים, בכל תחום, לרבות בתחום המיני. יש להתחשב בעובדות אלה, המחייבות התייחסות מיוחדת.

נסיבה שמצאת לסת לה משקל לחומרה, היא הצורך בהרתה אישית והרטעת הרבים. בע"פ 3511/17 מדינת ישראל נ' ابو ריא [17.9.17], קבע כבוד השופט מינץ בפסקה 15: "בית משפט זה עמד לא פעם על חומרתה היתרה של עבירות הוצאה, גם כאשר היא מתייחסת לרכוש בלבד, בין היתר בשל הפוטנציאל ההרסני הטמון בה. בהתאם, יש להשית על מבצעי העבירה עוני מאסר לRICTיו בפועל באופן שבטא את שיקולי הгалול והרטעת הרבים גם יחד (ע"פ 1414/15 מדינת ישראל נ' ابوש פדר (15.4.2015))". כפי שציינתי לעיל, עסוקין בנאשם שלמרות אמרתו שהוא לוקח אחריות, נראה שאינו מבין את חומרת מעשיו ואת קשייו, שכן בכל פעם שהוצע לו טיפול במסגרת שירות המבחן - הוא סרב לו. גם להלן המctrר לא הייתה השפעה והוא לא היווה גורם מרתיע עבור הנאשם, שכן הפר פעמים את תנאי מעצרו. לאור כן, אני סבורה כי יש לתת משקל ממשי לנסיבה זו.

13. נוכח כל האמור לעיל, ולאחר ש שקלתי את כלל השיקולים, **תוק מעתן משקל רב לניטבות הייחודיות של הנאשם**, אני סבורה שיש למקם את עונשו של הנאשם קרוב לתחתית המתחם שאותו קבעתי.

14. **לענין רכיב הকנס:** חרב העובדה שבכתב האישום לא ציין גובה הנזק שנגרם לשדה כתוצאה מההצתה, אני סבורה שיש מקום להטיל על הנאשם קנס, ولو בשל הנזק הציבורי. עם זאת, סעיף 40ח לחוק העונשין קובע שבעת הטלת קנס יש להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם. ההגנה בחרה שלא לטען לעונש, ומשכך לא הוגש מסמכים כלשהם מטעמו של הנאשם בעניין זה, אך יש להניח לאור גילו וניטבותו האישיות, כי מצבו הכלכלי מוגבל, ובכך אתחשב.

סיכום

15. סוף דבר. אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשים מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו מיום 9.8.17 ועד 14.8.17; ומיום 21.11.17 עד עתה);

ב. מאסר בן 6 חודשים, אך הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יבצע עבירה הצתה;

ג. קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-5 תשלוםמים, שווים ורצופים, החל ביום 1.7.18 ובכל 1 בחודש בחודשים הבאים. אי עמידה בשני תשלוםמים תגרור העמדת כל יתרת הקנס לפרעון מיידי.

זכות ערעור דין.

ניתן היום, כ"ח אייר תשע"ח, 13 Mai 2018, בנסיבות הצדדים.